

der var ingen Modsætning mellem hans og Indenrigsministerens Anskuelse om Dyrtidsforanstaltninger. Jeg kan nu ikke oplæse hele Rigsdagstidenden for ærede Medlemmer igen, og det er formentlig ogsaa overflødig; de Udtalelser vakte megen Opmærksomhed, og enhver, der har hørt dem eller læst dem i Rigsdagstidenden, vil vide, at jeg har Ret, at der laa i den højtærede Finansministers Ord saa megen Beklagelse, som det overhovedet er muligt for en Minister at udtrykke overfor en Kollega, og at der er en dyb Modsætning mellem den højtærede Ministers Anskuelse om disse Ting og den højtærede Indenrigsministers. Det var ganske klart efter den højtærede Indenrigsministers Tale i Gaar, at den egentlige Kærne i hans Betragtninger var den: Nu staar vi overfor Spørgsmaalet om Dyrtidsforanstaltningernes Forlængelse, og de bør forlænges. Den højtærede Finansministers Betragtning var en ganske anden; han siger: „Jeg kan ikke ret indse, at man, samtidig med at man gaar til en overordentlig Forøgelse af Tjenestemændenes Løn, samtidig med at man er gaaet til en overordentlig Forøgelse af Arbejderlønningerne her i Landet, vedvarende skal kunne opretholde Dyrtidstilkuddene fra Staten“. Han „ser ingen Mulighed for at dække Underskuddet gennem Skatter“, thi „Budgettet bærer det ikke, og jeg ser ingen Maade at skaffe Pengene paa“. Og han siger længere hen — det refereres Sp. 6287 —: „Jeg maa dog mene, at i alt Fald i 1920—21 maa de overordentlige Dyrtidsforanstaltninger være ophørt“. Den, der kan bringe Overensstemmelse mellem disse Udtalelser af den højtærede Finansminister og det, vi hørte i Gaar af den højtærede Indenrigsminister, maa være en meget stor Fortolkningkunstner. Saa stor Fortolkningkunstner er den højtærede Finansminister imidlertid ikke, han formaede ikke at bringe Overensstemmelse deri, og jeg tror ikke, at nogen formaar det.

Hvis den højtærede Indenrigsminister har Ret i sine Betragtninger, er Forholdet altsaa dette, at en Forlængelse af enhver af de mere kostbare Dyrtidslove vil kræve nye Skatter. Det var Konsekvensen af hans Udtalelser, og det er meget godt, at det er blevet sagt. Nu skal det blive nærmere undersøgt i Udvalget, hvor vidt denne Udtalelse fuldstændig kan bære. Den højtærede Indenrigsminister sagde selv, at han helt igennem havde regnet med Maksimumsbeløb, men vi forstod, at det var me-

get skønmæssigt, hvad den højtærede Minister sagde; det skal nu blive nærmere undersøgt, hvor vidt man kan gaa ud fra, at det er rigtigt. Hvis det er rigtigt, stiller det den høje Rigsdag overfor en bestemt Viden om disse Forhold, som Rigsdagen jo maa tage Hensyn til. Ligeledes haaber jeg, at vi i Udvalget kan faa noget nærmere Besked, end vi har faaet i Dag, om det antagelige finansielle Resultat af de store Indkøbs- og Salgsforretninger indenfor Indenrigsministeriet. Den højtærede Minister anvendte en stor Del af sin Tid til at hævde — hvad der var ganske overflødig —, at disse Indkøb var billiget af Finansudvalget. Jeg har ikke sagt et Ord derimod, jeg har kun sagt, at de var meget kostbare, og at det vil være af væsentlig Betydning for Bedømmelsen af den Tilstand, vi er i, af det finansielle Behov, der vil være, om vi kan faa Oplysning om, hvad man paa dette Tidspunkt antager, at Afviklingen vil betyde.

Den højtærede Indenrigsminister glædede sig over at kunne anføre, at i enkelte Tilfælde havde man fra det Parti, hvortil jeg hører, ønsket større Vederlag til Producenter af visse Varer. Dette er meget rigtigt, det har lige fra Begyndelsen været vor Anskuelse, at de Udgifter, der foranlediges ved de Prisnedsættelser, der finder Sted i almen Interesse, for den almindelige Befolkningsskyld, skulde bæres gennem Skattelove af Samfundet som Helhed og ikke af ganske enkelte Producentklasser. Derfor har vi i enkelte Tilfælde fundet, at det var for stort et Offer, der krævedes af enkelte Producentklasser, og at Byrden hellere burde fordeles paa Samfundet. Offeret er nu vedvarende stort, selv med de Priser, der er bevilgede; thi naar en Mand faar 26 Kr. for en Tønde Rug, som han har avlet for — dersom han maatte følge sit eget Hoved — at bruge den til Foder til sine Kreaturer, men han for at opfodre disse samme Kreaturer maa betale 35 Kr. eller mere for en Tønde Majs, er dette et meget betydeligt Offer, man paalægger denne Mand, selv om man medregner den lille Bonus, den højtærede Indenrigsminister talte om.

Paa Enkelthederne i de Udtalelser, der er fremkommet, skal jeg kun i meget ringe Grad komme ind. Det glædede mig, at den højtærede Finansminister vilde kunne indlade sig paa en fornyet Forhandling om videregaaende Beskatning paa